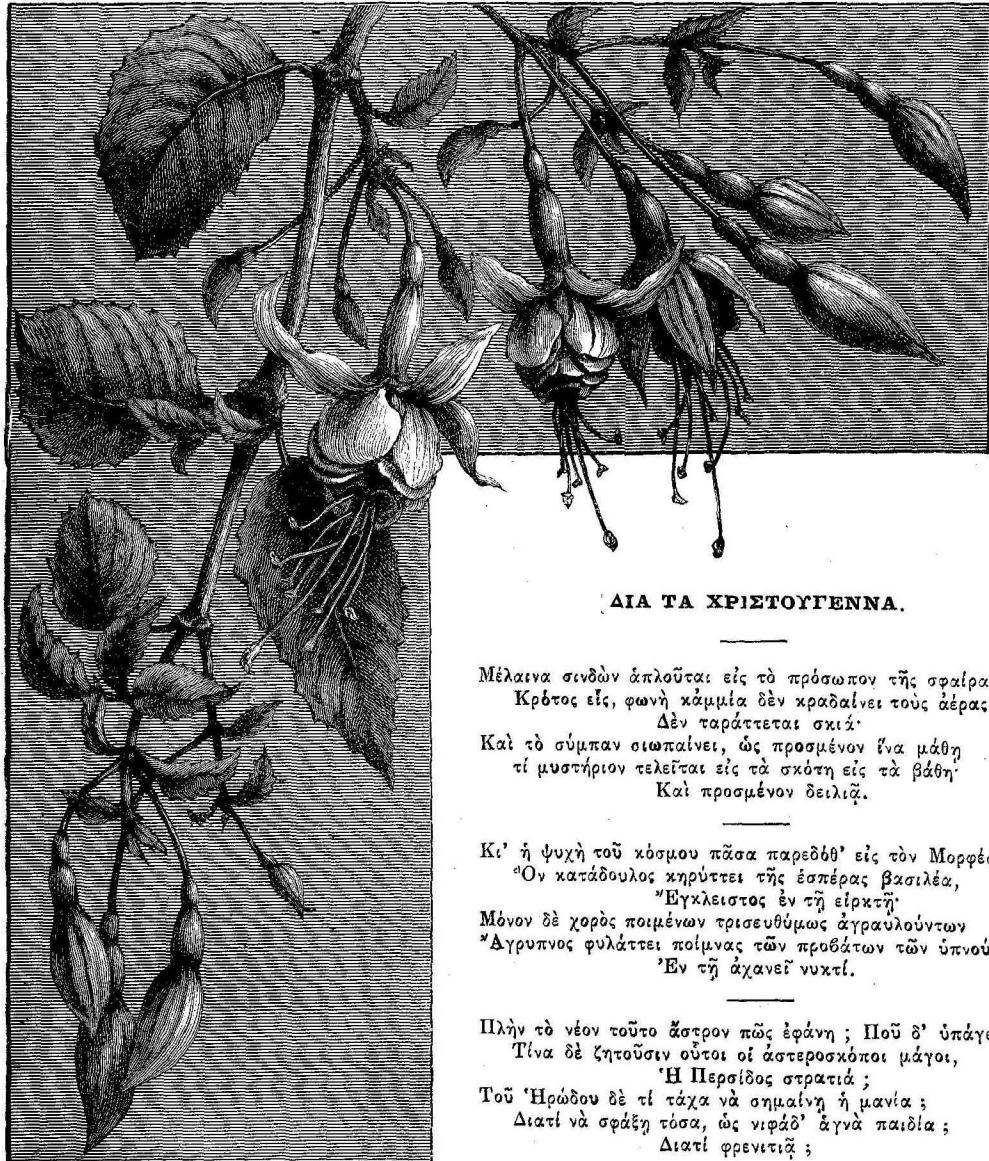

εἰς αὐτόν, τὰ δόποια ἵέτρευον τοὺς δαγκανομένους, ἀλλ' ἡ πίστις, καὶ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν λόγον καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

"Οπως δὲ τότε οἱ Ἱσαρηλῖται διετάχθησαν νὰ βλέπωσιν εἰς τὸν χαλκοῦν ὅφιν μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεόν, οὕτω καὶ τώρα ὅλοι οἱ ἄνθρωποι παραγγέλλονται μπό τοῦ Χριστοῦ νὰ κυττάζωσι, νὰ πιστεύσουν δῆλοι. καὶ νὰ ἐμπι-

καὶ τὰ κύματα, καὶ ἥρχισε νὰ δειλιᾶ, δῆλο. νὰ γάνη τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὸν Χριστόν, ἥρχισε νὰ βυθίζεται!

Λοιπόν, τέκνα μου, εἰς αὐτὸν πρέπει καίστες νὰ κυττάζετε μὲ πίστιν καὶ μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ αὐτὸς θὰ σᾶς διαφυλάττῃ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, ἡ δόποια δαγκάνει καὶ δηλητηριάζει καὶ θανατώνει τοὺς μὴ πιστεύοντας εἰς τὸν Χριστόν.

ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

Μέλαινα σινδῶν ἀπλοῦται εἰς τὸ πρόσωπον τῆς σφαίρας,
Κρήτος εἰς, φωνὴ κάμμιλα δὲν κραδαίνει τοὺς ἀέρας·

Δὲν ταράττεται σκίζει·

Καὶ τὸ σύμπαν οιωπαίνει, ὡς προσμένον ἔνα μάλιθο
τί μυστήριον τελεῖται εἰς τὰ σκότη εἰς τὰ βάθη·

Καὶ προσμένον δειλιᾶ·

Κι' ἡ ψυχὴ τοῦ κόσμου πᾶσα παρεδόθη εἰς τὸν Μορφέα.
Οὐ καταδύουσας κυρρύτει τῆς ἑστέρας βασιλέα,

Ἐγκλείστος ἐν τῇ εἰρχτῇ·

Μόνον δὲ χορὸς ποιμένων τρισευθύμως ἀγραυλούντων
Ἄγρυπνος φυλάττει ποίμνας τῶν προβάτων τῶν ὑπνούγυτων

Ἐν τῇ ἀχανεῖ νυκτί.

Πλὴν τὸ νέον τοῦτο ἀστρον πῶς ἐφάνη; Ποῦ δ' ὑπάγει;
Τίνα δὲ ζητοῦσιν οὗτοι οἱ ἀστεροσκόποι μάγοι;

Ἡ Περσίδος στρατιά;

Τοῦ Ἡράδον δὲ τί τάχα νὰ σημαίνῃ ἡ μανία;
Διατί νὰ σφάξῃ τίσα, ὡς νιφάδος ἀγνά παιδία;

Διατί φρενιτιᾶ;

Ω μυστήριον αἰώνιων!!! Ω ἀπόκρυφον σπουδαῖον
Καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, προαιώνιον καὶ νέον,

Τώρα σὲ κατανοῶ!!!

Ἄγγελος διότι τώρα Γαβριήλ ὁ κορυφαῖος

Τὰ γενέθλια κυρρύτει τοῦ τῶν πάγτων βασιλέως,

Κ' ἐκ χαρᾶς ἐνθουσιῶ.

« Μάγοι, καὶ ποιμένες, λέγει, μὴ θυμεῖσθι, ἐνθουσιᾶτε, »

« Ο Χριστὸς διότι βρέφος ἐν τῇ Βηθλεέμ γεννᾶται, »

« Ο τοῦ κόσμου λυτρωτής. »

στεύωνται εἰς τὴν δύναμιν του καὶ θὰ σώζωνται ἀπὸ τὰ θανατηφόρα δαγκάματα τῆς ἀμαρτίας.

Ο ἀπόστολος Πέτρος μίαν φοράν διετάχθη ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ καταβῇ ἀπὸ τὸ πλοῖον καὶ ὑπάγῃ εἰς αὐτὸν περιπάτων ἐπάνω εἰς τὸ ὄδατα, ὃ Πέτρος ἐπίστευσε καὶ ὑπῆκουσε καὶ κατέβη καὶ ἐπεριπάτει ἐπάνω εἰς τὰ ὄδατα ὡς εἰς ξηράν χωρίς νὰ βυθίζεται, διότι εἶχε τὸ ὄμα του προστηλωμένον εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν λόγον του. Εύθυνς ὄδως ἀφοῦ ἔστρεψε τὴν προσοχήν του ἀπὸ τὸν Χριστὸν εἰς τὸν ἄνεμον